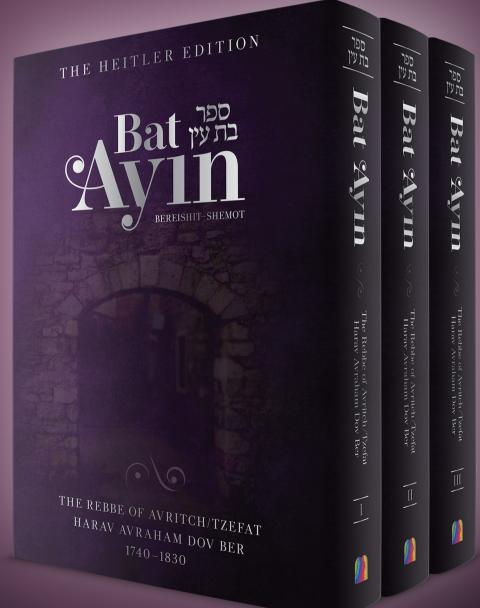
The best gift for your chavrusa: freind; or rabbi

Now Available At Feldheim

Visit: www.feldheim.com

דרוּשִׁים לִפֶּרָשַׁת דִּבָּרִים

אַשֶּׁר דָבֶּר משָׁה אָל בַּל נִשְׁמַע לְכַל יִשְׂרָאֵל בִּיַחַד. וִשְּׁמַעתִּי מֶחָמִי אַל וְגוֹי׳. וְיֵשׁ לְדַקְדֵּק שֵׁלְכָאוֹרָה זלה״ה עַל פַּסוּק ׳בִּעבֵר הַיַּרִדֵּן׳ שֵׁמְרוּמַז מובן שׁקוֹל שׁל אִישׁ אָחַד יָהָיָה בּוֹ מַאֲמֵר חָזַ״לֹּא מִלְמֵּד שׁהַשְּׁכִינַה מְדַבְּרֵת

א. עיין זוה"ק ח"ג רלב, א ברע"מ: מיד דשמעו מלין רבי שמעון וכל חברייא, אמרו בריך אלהא דזכינא למשמע מלין, מההוא דאתקרי רבן של נביאים, רבן דחכמים, רבן דמלאכי השרת, דקודשא בריך הוא ושכינתיה מדבר על פומוי, וכתב על ידוי רזין אלין, דלא אשתמעו כוותייהו ממתן תורה ועד כען. ועיין עוד זוה"ק ח"ג ז, א: בגין דכתיב (שמות כ, טז) 'ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים', ועל דא 'משה ידבר והאלהים יעננו', בגין דלא אשתכח מלה באורייתא מפומא דמשה בלחודוי. ודא הוא דאוקמוה, קללות שבמשנה תורה, משה מפי עצמו אמרן,

Shabbat and Eretz Yisrael enable people to have a connection with the Shechinah.

אַלָה הַדְבַרים אַשֶר דְבֵּר משה אַל כַּל יִשְׁרָאֵל בעבר הירדן וְגוֹ׳.

"These are the words that Moshe spoke to all of B'nei Yisrael on the other side of the Jordan River..." (Devarim 1:1)

וַיֵשׁ לַדַקְדֵק שַׁלֹּכָאוֹרָה אֵינוֹ מוּבַן שַׁקוֹל שַׁל איש אחד יהיה נשמע לכל ישראל ביחד.

One must wonder how a person's voice could be heard by the entire Jewish nation at once? Throughout Sefer Devarim Moshe addresses the entire Jewish nation. The Bat Ayin wonders how it was possible for Moshe's voice to be heard by all of the people.

וְשָׁמַעִתִּי מֵחָמִי זלה״ה עַל פָּסוּק ׳בִּעֵבֵר הַיַּרְדֵּן׳ שָׁמְרוּמֵז בּוֹ מַאֲמֵר חֲזַ"ל מִלְמֵד שְׁהַשְּׁכִינָה מדברת מתוך גרונו של משה,

I heard from my father-in-law, Reb Nosson Natta zt'l, the Rav of Avritzh, that the words "on the other side of the Jordan" (בעבר הירדן), stated in this pasuk, allude to Chazal's lesson that the Shechinah would speak from Moshe's throat.

הָרֵי״שׁ הוּא אוֹת ש׳, אַחַר הַד׳ הוּא אוֹת ה׳, אַחַר הַנ׳ הוּא נוּ״ן אַחֶּרֶת. וְזֶהוּ הָרֶמֶז שְׁמֹשֶׁה דִּיבֵּר עִם בְּחִינַת שְׁכִינָה שֶׁנְקְרָא עֵבֵר הַיַּרְדֵּן כַּנַ״ל, עַד כַּאן דְּבַרֵיו זַ״ל. מְתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וּמְרוּמָּז בְּעֵבֶּר הַיַּרְבֵּן, הַיְינוּ שֶׁהָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵם אַחְרֵי אוֹתִיּוֹת יַּרְבֵּן הֵם אוֹתִיּוֹת שְׁכִינָה, הַיְינוּ אַחַר אוֹת יוּ״ד מִמְּלֵּת יַרְבֵּן הוּא כ׳, אַחַר

מעצמו לא תנינן, אלא מפי עצמו, הללו מפי הגבורה, והללו מפי עצמו, מפי ההוא קול דאחיד ביה, דאקרי הכי ושפיר מלה.

וּמְרוּפֶּז בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן, הַיְינוּ שֶׁהָאוֹתִיּוֹת שֶׁהַם אַחֲרֵי אוֹתִיּוֹת יַרְדֵּן הֵם אוֹתִיּוֹת שְׁכִינָה,

This idea is hinted to in the expression בעבר הירדן (which can also be interpreted as "the letters after "ירדן") since every letter in the aleph bet that comes after the letters ירדן spells the word שכינה (Hashem's presence).

The Bat Ayin shows how the letters after ירדן:

הַיְינוּ אַחַר אוֹת יוּ"ד מִמְּלֵת יַרְדֵּן הוּא כ', אַחַר הָרָי"שׁ הוּא אוֹת ש', אַחַר הַד' הוּא אוֹת ה', אַחר הִנ' הוּא נוּ"ן אַחַרת.

For after the letter '' (of ירדן') comes the letter' (in שכינה); after the '' (in ירדן) comes the letter ש'(of ירדן); after' (of שכינה) is '' (of שכינה) and after the '' (of ירדן) is another '' (in שכינה) (because there are two letters in the alefbeis). These letters spell שכינה שכינה.

וְזֶהוּ הָרֶמֶז שָׁמֹשֶׁה דִּיבֵּר עִם בְּחִינֵת שְׁכִינָה שָׁנִקְרָא עֵבֶר הַיַּרְדֵּן כַּנַּ״ל, עַד כָּאן דְּבָרָיו זַ״ל.

This hints to us that Moshe spoke with the element of the *Shechinah*, referred to as "עבר הירדן"." These

are the words of my father in-law, of blessed memory. The pasuk, therefore, should not only be read as "these are the words that Moshe spoke to all of B'nei Yisrael on the other side of the Jordan River," but rather "These are the words that Moshe spoke through the Shechinah (Divine Presence)." The word "Shechinah" is hinted to in the phrase "on the other side of the Jordan" (עבר הידרן) as we explained above. The Shechinah spoke through Moshe's throat and, therefore, Moshe's voice could be heard to the entire nation.

Moshe Rabbeinu received his connection to the Shechinah through Shabbat.

וְהָנֵּה בְּחִינַת שַׁבָּת הִיא הַנְּקוּדָה הַפְּנִימִית שֶׁל כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעָ, הַיִינוּ שֶׁבוֹ בְּשַׁבָּת הוּא הַשְּׁרְאַת הַשָּׁכִינָה לְהַשְּׁפִיעַ לְכָל יְמֵי הַחוֹל,

Shabbat is the nekuda hp'nimit (the innermost point and essence) of the week because the Shechinah resides within Shabbat, which shares holiness with all of the days of the week.

וּבְחִינַת יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְקוֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים הוּא הַנְּקוּדָה הַפְּנִימִית לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁבּוֹ הַשְׁרָאַת הַשְּׁכִינָה לְהַשְׁפִּיעַ קְרוּשָׁה לְכָל הָעוֹלֶם, וְיִשְׂרָאֵל הַמְּה הנקודה הפּנימית שׁל כּל האוּמוֹת.

וְהָגָּה בְּחִינַת שַׁבָּת הִיא הַנְּקוּדָה הַפְּנִימִית שׁל כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, הַיְינוּ שֶׁבּוּ בְּשַׁבָּת הוּא הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה לְהַשְׁפִּיעַ לְכָל יְמֵי הַחוֹל, וְכֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא הַנְּקוּדָה הַפִּנִימִית שֵׁל כַּל הַעוֹלַם^ב,

ב. וראה עוד מה שהרחיב רבינו בפרשת בראשית ד"ה בראשית ברא (הב'): וכן בפרטיות, גם בעולם הזה עצמו יש בו מדריגות גבוה מעל גבוה, כגון בבחינת ימים יש בהם בחינת שבת שהוא יום מקודש משאר ימים, לכן יש בו יותר בחינת דין, ומדקדקין בו יותר על כל הדברים הנעשים בו בכל הדינין, וממנו נמשך בחינת קדושה לכל שאר ימי החול. ומרומז במלת בראשית ירא שבת (תיקו"ז ה, ב) היינו שבריאת העולם היה בבחינת גבוה מעל גבוה (קהלת ה, ז) כמו בחינת שבת וימי החול כנ"ל. גם מלת שב"ת גימטריא שמי"ם ואר"ץ י"ה, מרמז כנ"ל שבחינת שמים בחינת יו"ד מאיר בבחינת ארץ שהוא בחינת ה"א, וכן שבת מאיר לבחינת חול כנ"ל. וכן בבחינת ארץ בזה העולם יש גם כן גבוה מעל גבוה, היינו בחינת מקדש עד בחינת קדשי הקדשים, וכל שיש בו יותר בחינת קדושה יש בו יותר בחינת דין, וממשיך אור וקדושה לתחתון ממנה.

וְכֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא הַנְּקוּדָה הַפְּנִימִית שֶׁל כָּל הַעוֹלֵם,

Similarly, Eretz Yisrael is the innermost point of the entire world.

וּבְחִינַת יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְקוֹדָשׁ הַקְּדָשִׁים הוּא הַנְּקוּדָה הַפְּנִימִית לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שָׁבּוֹ הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה לְהַשְׁפִּיעַ קְדוּשָׁה לְכֶל הַעוֹלָם,

Furthermore, Yerushalayim, the Beit Hamikdash, and the Kodesh Hakodashim are the innermost point of Eretz Yisrael in which the Shechinah resides and from which Hashem bestows holiness to the entire world.

וְיִשְׂרָאֵל הַמָּה הַנְּקוּדָה הַפְּנִימִית שֶׁל כָּל הָאוּמוֹת.

Finally, the Jewish nation is the innermost point of all nations.

We have now established that the innermost point of the week is Shabbat, the innermost point of the world is Eretz Yisrael, the innermost point of Eretz Yisrael is the Beit Hamikdash, the innermost point of the Beit Hamikdash is the holy of holies, and the innermost point of the world's nations is the Jewish nation.

וּבַעֲבוּר אֵלוּ הַנְּקוּדוֹת הָיְתָה עִיקֶּר בְּרִיאַת הָעוֹלְם, כְּמַאֲמֵר בְּרֵאשִׁית בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל שָׁנָקְרְאוּ רֵאשִׁית (ויק"ר לו, ד), שָׁיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבַת וִיקַבְּלוּ הַשְׁרָאַת הַשָּׁכִינָה.

The primary purpose for the world's creation was the aforementioned points. This is like Chazal (Vayikra Rabbah 36:4) state regarding the Torah's first word מור ("In the beginning"): The world was created for the Jewish people,

הוּא בִּשְׁבִיל הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה, וּבְשַׁבָּת מִמֵּילָא בְּלֹא בִּנְיַן הַמִּשְׁכָּן יֵשׁ בּוֹ הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה. וּמִזָּה הַפָּסוּק דְּרְשׁוּ רַבּוֹתִינוּ זַ״ל (שבת ע.) אִיסוּר הַטַ״ל מְלָאכוֹת בְּשַׁבָּת, מִפְּסוּק (שמות לה, א) 'אֵלֶה הַדְּבָרִים' כּידוּע". וּבַעֲבוּר אֵלוּ הַנְּקוּדוֹת הָיְתָה עִיקֵּר בְּרִיאַת הָעוֹלֶם, כְּמַאֲמַר בְּרֵאשִׁית בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל שֶׁנְּקְרְאוּ רֵאשִׁית (ויק״ר לו, ד)י, שֶׁיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת וִיקַבְּלוּ הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינָה. וְלָבֵן נָאָסְרוּ טַ״ל מְלָאכוֹת הַמִּשְׁכָּן בְּשַׁבָּת, כִּי עִיקָר בִּנְיָן הַמִּשְׁכַּן

- ג. במדרש שם: א"ר ברכיה שמים וארץ לא נבראו אלא בזכות ישראל, דכתיב (בראשית א, א)בראשית ברא אלהים', ואין ראשית אלא ישראל שנאמר (ירמיה ב, ג) 'קדש ישראל לה' ראשית תבואתה'.
- ד. בגמ' שם: לפי שנאמר 'ויקהל משה את כל עדת בני ישראל אלה הדברים וגו' ששת ימים תעשה מלאכה', דברים, הדברים, אלה הדברים, אלו שלשים ותשע מלאכות שנאמרו למשה בסיני

who are referred to as ראשית (the "first"). This means that the world was created so the Jewish people should keep Shabbat and receive the residence of the Shechinah. The Shechinah resides within Shabbat and in Eretz Yisrael and, therefore, the Jewish people who observe Shabbat and live in Eretz Yisrael are the one's within which the Shechinah dwells. The Bat Ayin teaches us here that the world was created for the Jewish people to keep Shabbat and, as a result, to have a connection to the Shechinah.

וַלַכֵן נֶאֶסָרוּ טַ"ל מְלָאכוֹת הַמִּשְׁכָּן בְּשַׁבָּת,

This explains why the thirtynine *melachot* of the Mishkan were forbidden on Shabbat. Rashi (*Shemot* 31:13) states, "Although you are rushing and swift to do the work [of building the Mishkan], Shabbat should not be desecrated..." The explanation is as follows: כִּי עִיקֶּר בִּנְיָן הַמִּשְׁכָּן הוּא בִּשְׁבִיל הַשְׁרָאַת הַשְּׁכִינָה, וּבְשַׁבָּת מִמֵילָא בְּלֹא בִּנְיַן הַמִּשְׁכָּן יֵשׁ בּוֹ השראת השׁכינה.

The primary purpose for building the Mishkan was to make a place for the Shechinah to reside. On Shabbat the Shechinah resides even without building the Mishkan because the Shechinah always resides within Shabbat. Therefore, it wasn't necessary to build the Mishkan on Shabbat.

The Bat Ayin begins to explain the pasuk of the parashah with which we began:

וּמִיָּה הַפָּסוּק דְּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ״ל (שבת ע.) אִיסוּר הַשַּ״ל מְלָאכוֹת בְּשַׁבָּת, מִפְּסוּק (שמות לה, א) 'אֵלֶה הַדְּבָרִים' כַּיָּדוּעַ.

Chazal (Shabbat 70a) derive the thirty-nine forbidden melachotof Shabbat from the expression (Shemot 35:1) אלה הדברים ("these are the things that Hashem commanded"

יִשְׂרָאֵל, וָהַיַה בּוֹ בִּחִינַת הַשְּׁרַאַת הַשְּׁכִינַה עַל יָדֵי שַׁבַּת לְבַד. וְזָהוּ מִרוּמַז בַּפַּסוּק אַלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֵׁר דָבֵּר מֹשֵׁה אֵל כַּל'

יִשְׂרָאֵל בְּעָבֶר הַיַּרְדָּן׳, הַיִינוּ בְּכֹחַ ׳אֵלֶה

צריכים הַיוּ הַנְבִיאִים והנה שָׁאַר דַווקא ישראל ארץ משה אַבַל הַשָּׁכִינָה^ה, שבו בַּעבר הַיַּרָדָן, שָׁאֵינוֹ כָּמוֹ אָרָץ

[דברים משמע תרי, ה' לרבות חד, הרי שלשה, אלה בגמטריא שלשים ושש, הרי שלשים ותשע, רש"י]. ומרמז רבינו שפסוק דידן 'אלה הדברים' מרמז לשבת, כבפסוק 'אלה הדברים' שבפרשת ויקהל שממנו למדו חז"ל איסור ל"ט מלאכות...

ה. עיין עוד מש"כ רבינו לעיל פר' מטות מסעי ד"ה וידבר משה: וכן כשנכנסו ישראל בבחינת קדושה בארץ ישראל. נתקדשה ארץ ישראל בגודל קדושה על ידי ישראל. שהיה להם שמירת המלכות פה כנ"ל. והנביאים שהתנבאו בארץ ישראל המקום היה מסייעם, כידוע (זוה"ק ח"א פה, א). לכן לא התנבאו אלא בכה (ספרי מטות א), פירוש כה הוא לשון דמיון, שהיה דומה הקדושה למה שהיה מקודם ע"י ישראל, כי הנביא לא חדש שום דבר באותו המקום, שהמקום היה מקודש מקודם, הוסיף עליהם משה והתנבא בזה הדבר (שם), מרמז לבחינת התחדשות, כי זה הדבר משמע זה הדבר אשר נעשה עתה בשעה הזאת, היינו שבאותה שעה הוציא הקליפות מהמדבר, ונתקדש המקום מסעי בני ישראל, והתנבא בגודל הקדושה, וכח הזה לא היה אלא במשה.

you to do...for six days work may be done, but the seventh day must be holy for you..."), as is known. Gemara's derivation is as follows: אלה is the *gematriya* of thirty-six. word הדברים is plural and indicates two things. The extra \vec{a} at the beginning of refers to one more. Altogether, there is a reference to 36 plus 2 plus 1, which is the thirty-nine melachot of Shabbat. Therefore, when the pasuk says "these are the things that Hashem commanded you to do (in order to construct the mishkan)" and then immediately afterwards informs us that we must abstain from such constructive activity on Shabbat, it is hinting to us that there are thirtynine various forms of activity that are prohibited on Shabbat.

Moshe merited t.o receive the through the power of Shechinah Shabbat.

> וָהנָה שָׁאַר הַנָּבִיאִים הַיוֹ צַרִיכִים לקדוּשַׁת אַרַץ ישראל דווקא שבו השראת השכינה,

All of the other prophets, aside from Moshe, needed the holiness of Eretz Yisrael to attain prophecy because the Shechinah resides within Eretz Yisrael.

> אַבַל משָה הָתְנַבֵּא בִּעֲבָר הַיַּרְדָן, שָׁאֵינוֹ כִּמוֹ ארץ ישראל, והיה בּוֹ בּחינת השׁראת השׁכינה עַל יָדֵי שַׁבַּת לְבַד.

However, Moshe prophesized on the other side of the Iordan River. which is unlike Eretz Yisrael since the Shechina does not reside there. Therefore, Moshe received the אַף עַל פִּי שֶׁעֲדַיִין לֹא הָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁאָר הַנְּבִיאִים, מִכָּל מָקוֹם הָיָה בּוֹ הַשְׁרָאַת הַשְּׁכִינָה מֵחֲמַת בְּחִינַת שַׁבָּת, שֶׁנְּזְכָה לְבְחִינַת קְדוּשַׁת שַׁבָּת כֵּן יהי רצוֹן אמן. הַדְּבָרִים', פֵּירוּשׁ בְּכֹחַ בְּחִינַת שַׁבָּת הַמְּרוּמָז בְּאֵלֶּה הַדְּבָרִים כַּנַ״ל, בְּכֹחַ זֶה דִבֵּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל' בְּיַחַד, וְנִשְׁׁמָע קוֹלוֹ לְכוּלָם עַל יְדֵי הַשְּׁרָאַת הַשְּׁכִינַה שֵׁהַיָה בּוֹ. 'בַּעָבֵר הַיַּרְדָן', הַיִּנוּ

Shechinah solely through Shabbat.

וְזֶהוּ מְרוּמָז בַּפָּסוּק 'אֵלֶה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דְּבֵּר משֶׁה אֵל כָּל יִשְׂרָאֵל בִּעַבֶּר הַיַּרְדֵּן',

These ideas are alluded in the pasuk אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן (These are the words that Moshe said to the entire Iewish nation on the other side of the Jordan River). The expression אלה הדברים (these are the words / things), which introduces Moshe's speech on the other side of the Jordan, is identical to the expression that the Torah uses in Sefer Shemot to allude to the thirty-nine activities that are prohibited on Shabbat. This indicates that Moshe was able to convey his words to the entire nation at one time through the power of the Shechinah, which he merited to receive through Shabbat since the Shechinah "resides" during Shabbat.

> הַיְינוּ בְּכֹחַ 'אֵלֶה הַדְּבָרִים', פֵּירוּשׁ בְּכֹחַ בְּחִינֵת שַׁבָּת הַמְּרוּמָז בְּאֵלֶה הַדְּבָרִים כַּנַ"ל, בְּכֹחַ זֶה

יִדּבֵּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׳ בְּיַחַד, וְנִשְׁמָע קוֹלוֹ לְכוּלָם עַל יְדֵי הַשְׁרָאַת הַשְּׁכִינָה שֶׁהָיָה בּוֹ.

This means that through the power of "אלה הדברים," which refers to the merit of Shabbat, Moshe was able to speak to the entire Jewish nation at once. His voice was heard because the Shechinah resided in him, as a result of Shabbat.

ֹבְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן', הַיְינוּ אַף עַל פִּי שֶׁעֲדַיִין לֹא הָיָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁאָר הַנְּבִיאִים, מִכָּל מָקוֹם הָיָה בּוֹ הַשִּׁרָאַת הַשָּׁבִינָה מֵחַמַת בְּחִינַת שֲׁבָּת,

The expression "on the other side of the Jordan River" teaches us that although Moshe was not in Eretz Yisrael like the other prophets, he was never the less able to prophesize because the Shechinah resided within him due to the merit of Shabbat.

שָׁנִּזְכֶּה לִבְחִינַת קְדוּשַׁת שַׁבָּת כֵּן יִהִי רָצוֹן אָמֵן.

May we merit the holiness of Shabbat. Somay it be His will.

 \sqcap

Summary: The Jewish nation has a connection to the Shechinah through Eretz Yisrael and Shabbat because the Shechinah resides within both and it is specifically the Jewish nation who is meant to observe Shabbat and dwell in Eretz Yisrael. Unlike most prophets, who received their prophecy and connection to the Shechinah through Eretz Yisrael and Shabbat, Moshe received his prophecy solely through the merit of Shabbat since he never entered Eretz Yisrael. Due to the Shechinah that resided within Moshe, his voice was heard by the entire Jewish nation. This is indicated by the expression אלה הדברים, which alludes to the merit of Shabbat, and is followed by the words אשר דבר משה אל כל ישראל Moshe spoke to the entire Jewish nation.

Finally, the expression בעבר הירדן (on the other side of the Jordan River) indicates that Moshe was able to project his words to the entire nation because of the power of the Shechina that dwelled within him. This is because the letters of the aleph bet that follow each letter of the word | ירדן spell out the word Shechinah. בעבר הירדן also emphasizes that Moshe never entered Eretz Yisrael and, therefore, his prophecy was solely from the merit of Shabbat. This analysis teaches us about the significance of both Eretz Yisrael and Shabbat, in which the Divine Presence is felt. Connecting ourselves to Eretz Yisrael by living in the land and Shabbat through scrupulously observing its laws gives us aconnection to the Divine Presence.